

Arrest

nr. 228 969 van 19 november 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 26 april 2019 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 april 2019 trof de verwerende partij een beslissing tot afgifte van bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 26 april 2019 trof de verwerende partij eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor 3 jaar.

Dit is de thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

"Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

Naam : [O.]

voornaam : [K.C.]

geboortedatum : [...]

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Nigeria

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 25.04.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van AMOW op 25.04.2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verklaart sinds september 2012 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakte gebruik van een valse Spaanse verblijfstitel. Hij verklaart dat iemand in Madrid hem deze valse verblijfstitel heeft gegeven. Betrokkene maakte gebruik van deze valse verblijfstitel om te kunnen werken bij de firma "Euro Pool Systems".

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor het gebruik van valse documenten. (PV HV.21.LE.003835/2019 van de politiezone van AMOW.) Betrokkene legde een valse Spaanse verblijfstitel voor aan de politiediensten.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werd gehoord op 25.04.2019 door de politiezone van AMOW en verklaart dat hij in 2012 naar België kwam voor een beter leven. Voordien zou hij 4 jaar in Spanje hebben gewoond. Hij verklaart dat hij niet naar Nigeria kan terugkeren omwille van de economische en politieke situatie. Hij verklaart dat zijn ouders werden vermoord en hij nu ook vreest voor zijn leven. Hij verklaart geen asiel te hebben aangevraagd in België of een andere lidstaat. Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hoewel betrokkene verklaart te vrezen voor zijn leven, heeft hij in de afgelopen 11 jaar dat hij in Europa verblijft op geen enkel moment een verzoek tot internationale bescherming ingediend, noch heeft hij enige stappen ondernomen om zijn

verblijf te regulariseren. Hij kan zijn verklaringen ook niet bewijzen. Hij kan evenmin aantonen dat er heden, 11 jaar na zijn vertrek uit Nigeria, er nog steeds een actuele risico zou zijn dat hij voor zijn leven zou moeten vrezen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

Verzoeker diende op 30 april 2019 een asielaanvraag in.

Bij arrest nr. 223 857 van 10 juli 2019 weigerde de Raad de vluchtelingenstatus te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Op 23 september 2019 werd verzoeker vrijgesteld uit het gesloten centrum.

2. Over de tijdigheid van de nota

Uit onderzoek van de verzendingsbewijzen blijkt dat de brief van de griffie van de Raad van 13 mei 2019 ter kennisgeving van het beroep op 14 mei 2019 werd betekend aan de verwerende partij, zodat de nota die werd ingediend op 22 mei 2019 tijdig is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoeker op: *“Schending van art. 27 van Richtlijn 2004/38; art. 74/11 van de Vreemdelingenwet; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen)”*.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verweerster steunt zich korthedshalve op het motief dat er in hoofde van verzoeker een risico zou bestaan op onderduiken en hij geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Derhalve levert verweerster op grond van artikel 74/11,§1,1° tweede lid Vw een inreisverbod af voor 3 jaar.

Dit artikel bepaalt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

In casu wordt onmiddellijk een maximumtermijn van 3 jaar opgelegd.

Wanneer door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gekozen om de duur van het inreisverbod op te leggen dient de motivatie van deze beslissing navenant te zijn.

Immers moet uit deze motivatie blijken waarom "door rekening te houden met de specifieke Omstandigheden van elk geval" het in casu aangewezen is om meteen een inreisverbod van 3 jaar op te leggen.

De termijn van drie jaar wordt immers op zeer sumiere wijze gemotiveerd door de vage verwijzing dat 'verzoeker niet getwijfeld heeft in België illegaal te verblijven en om de openbare orde te kunnen schaden'.

Met betrekking tot de vermeende schending van de openbare orde verwijst de DVZ naar het gebruik van een valse Spaanse verblijfstitel.

Verzoeker betwist dat dit een reden zou kunnen zijn om het inreisverbod te rechtvaardigen en zeker al een inreisverbod ten belope van 3 jaar.

Om na te gaan of het niet respecteren van eerdere bevelen in casu een voldoende en zwaarwichtig genoeg gedrag vormt om het inreisverbod in casu op te leggen dient te worden teruggeroepen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie omtrent deze begrippen, waarin wordt verwezen naar Richtlijn 2004/38.

Overeenkomstig art. 27 van Richtlijn 2004/38 moeten genomen maatregelen om redenen van openbare orde of openbare veiligheid in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van de betrokkene.

Met betrekking tot het begrip stelt het Hof van Justitie dat : “het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. In de regel vereist deze vaststelling dat de betrokken persoon een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten” (zie HvJ 22 mei 2002, I,C-348/09, EU:C:2012:300,punt 30).

Dit incorporeert aldus minstens een afdoende motivering omtrent het individuele geval.

Op geen enkele wijze kan zulks in hoofde van verzoeker ook maar ernstig worden weerhouden, laat staan dat verweerster hier ook maar op enigerlei wijze ernstig omtrent motiveert of verduidelijkt.

Dit is niet ernstig.

Gelet op het bovenstaande staat het vast dat de administratieve beslissing niet afdoende gemotiveerd werd en dat de aangehaalde motieven de beslissing voor het afleveren van een inreisverbod ten belope van 3 jaar niet schragen, minstens dat deze periode van 3 jaar in elk geval overdreven is.”

3.2. Verzoeker kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 27 van richtlijn 2004/38/EG. Hij toont niet aan dat deze bepaling niet correct werd omgezet in het Belgische recht. Hij vermag dan ook niet rechtstreeks de schending van deze richtlijn bepaling in te roepen. De bestreden beslissing werd ook niet getroffen in het kader van voormelde richtlijn maar wel in het kader van de Terugkeerrichtlijn (Richtlijn 2008/115/EG) en dus is de verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie in verband met de richtlijn 2004/38/EG evenmin dienstig.

Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 74/11, §1, eerste en tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die luiden als volgt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

3.5. De bijlage 13septies waarmee de bestreden beslissing gepaard gaat, bepaalt dat er geen termijn voor vrijwillig vertrek is toegestaan. Uit de bewoordingen van voormelde wetsbepaling blijkt dat op de verwerende partij de verplichting rust om een inreisverbod op te leggen wanneer zij vaststelt dat de verzoekende partij zich in de hierin weergegeven situatie bevindt (cf. RvS 18 december 2013, nrs. 225.871 en 225.872). Er wordt niet aangetoond dat de verwerende partij ten onrechte zou zijn overgegaan tot het opleggen van een inreisverbod.

3.6. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij rekening gehouden heeft met de elementen die verzoekers zaak kenmerken. Verzoeker kan niet dienstig de ruime motivering van de bestreden beslissing in dit verband gaan verenigen tot de zin dat hij *“niet getwijfeld [heeft] om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden”*.

Immers kan in de bestreden beslissing ook gelezen worden:

“Betrokkene werd gehoord op 25.04.2019 door de politiezone van AMOW en verklaart dat hij in 2012 naar België kwam voor een beter leven. Voordien zou hij 4 jaar in Spanje hebben gewoond. Hij verklaart dat hij niet naar Nigeria kan terugkeren omwille van de economische en politieke situatie. Hij verklaart dat zijn ouders werden vermoord en hij nu ook vreest voor zijn leven. Hij verklaart geen asiel te hebben aangevraagd in België of een andere lidstaat. Betrokkene verklaart geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hoewel betrokkene verklaart te vrezen voor zijn leven, heeft hij in de afgelopen 11 jaar dat hij in Europa verblijft op geen enkel moment een verzoek tot internationale bescherming ingediend, noch heeft hij enige stappen ondernomen om zijn verblijf te regulariseren. Hij kan zijn verklaringen ook niet bewijzen. Hij kan evenmin aantonen dat er heden, 11 jaar na zijn vertrek uit Nigeria, er nog steeds een actuele risico zou zijn dat hij voor zijn leven zou moeten vrezen. (...)”

3.7. Na rekening te hebben gehouden met de specifieke omstandigheden van verzoekers geval, motiveert de verwerende partij waarom er een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd, met name als volgt:

“Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

3.8. Ut voormelde passage van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij aanhaalt dat verzoeker de openbare orde geschaad heeft. Hogerop in de bestreden beslissing kan de grondslag hiervan gelezen worden, met name: *“Betrokkene maakte gebruik van een valse Spaanse verblijfstitel. Hij verklaart dat iemand in Madrid hem deze valse verblijfstitel heeft gegeven. Betrokkene maakte gebruik van deze valse verblijfstitel om te kunnen werken bij de firma “Euro Pool Systems.”*

3.9. Verzoeker betwist niet dat hij gebruik gemaakt heeft van een valse Spaanse verblijfstitel. De Raad kan het niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig achten dat de verwerende partij in een dergelijk fraudegeval en gelet op de omstandigheden die verzoekers zaak kenmerken, besluit een inreisverbod van drie jaar op te leggen. Deze vaststelling dringt zich des te meer op aangezien artikel 74/11, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien: 1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.”

3.10. Het gegeven dat in de bestreden beslissing de begrippen *“de openbare heeft geschaad”* en *“de openbare te kunnen schaden”* door elkaar worden gebruikt, kan geen afbreuk doen aan het voormelde.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA